

Пришляк А.Ю.

студентка

Залізна Л.В.

асистент

Шпак Н.О.

д.е.н., професор

Національний університет «Львівська Політехніка»

ВПЛИВ ТРАНСФЕРУ ТЕХНОЛОГІЙ НА ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК

Сучасний етап економіки України можна охарактеризувати як інноваційно-орієнтований. Одним з ключових механізмів розвитку інноваційної економіки є трансфер технологій.

В сучасній науковій літературі немає єдиного пояснення терміну «трансфер технологій», проте найчастіше його розглядають як вид комунікації, взаємодії та як процес. Останнє пояснення є найбільш вживаним, адже це процес поширення та передачі результатів інтелектуальної власності, інноваційних розробок від розробника до споживача з метою підвищення конкурентоспроможності підприємства.

Рада з наукових та промислових досліджень (CSIR) дає визначення трансферу технологій як процесу, який перетворює інтелектуальну власність на фізичний продукт або послугу, яка генерує комерційну вигоду або використовується на благо суспільства [1].

Усі процеси для інноваційної діяльності на вітчизняних підприємствах вимагають особливої уваги до питання трансферу технологій, переймаючи досвід закордонних сусідів, можна успішно змінити стан справ у сфері інноваційної діяльності [2].

Чи не найважливішою проблемою конкурентоспроможної економіки є питання створення інноваційного продукту та застосування нових технологій, від цього залежить покращення якості праці, а отже і збільшення робочих місць, що дає можливість підвищити рівень доходів громадян. Сьогодні трансфер технологій, знаходиться під впливом глобалізації та синхронізованих технологічних зрушень, що дозволяє країнам третього світу швидше розвиватись завдяки імпорту технологій.

Результативність трансферу технологій значною мірою залежить від його фінансового, правового та організаційного забезпечення.

Ефективність трансферу технологій також залежить і від розвитку освіти, науки, законодавчої системи, а також макроекономічної політики. На даному етапі ефективність трансферу технологій характеризується надзвичайно низьким попитом у національному господарстві, а також недостатньою кількістю високотехнологічних підприємств, відсутністю пільг на активних інноваційних підприємствах, відсутністю стимулюючих механізмів трансферу технологій та слабкою системою захисту прав інтелектуальної власності на підприємствах.

Такі питання повинні бути вирішеними за допомогою вдосконалення державної політики в сфері трансферу технологій, що включатиме як нормативно-правові акти, так і економічні та організаційні групи заходів покращення [3].

Трансфер технологій є рушієм інноваційного розвитку як підприємства так і цілої країни. Можна зробити висновок, що даний процес є інструментом поширення та впровадження технологій на інші підприємства, а також комерційним освоєнням технології.

Трансфер технологій забезпечує покращення якості товарів і послуг, використовуючи сучасні інноваційні можливості, що є запорукою підвищення рівня конкурентоспроможності підприємств.

2. Довбенко В.І. Роль потенціалу трансферу знань і технологій в інноваційному процесі. URL: <http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/24609/1/39-254-263.pdf>.

3. Шкварчук Л.О., Гарасим О.І. Теоретичні підходи щодо визначення сутності трансферу технологій та його інформаційно-аналітичного забезпечення. *Сталий розвиток економіки*. 2013. № 4. С. 29-32.

Syta Y.M.

Senior Lecturer of the Department of Economics, Entrepreneurship and Economic Security
Kherson National Technical University

FEATURES OF USING THE DELFI METHOD IN MANAGERIAL DECISION-MAKING

Methods of expert estimations have been widely used in forecasting and prospective planning, where there is no reliable statistical data on the investigated issue, where there are several variants of decisions and the choice of the best of them is necessary. Also, these methods are used in the development of new programs in the industries that are prone to the strong influence of new discoveries in fundamental sciences.

The Delphi method is a multi-stage method that involves the initial isolated experts' judgments and their subsequent multiple adjustments on the basis of familiarization of each expert with the judgments of other experts, until the value of the spread of estimates will not be within the predetermined desired interval of variation of estimates [1].

The estimates obtained using these techniques are static and one-off, resulting in the need to reapply to experts when preparing the market share forecast for subsequent periods. In addition, the method of internal and external expert forecasting is characterized by a certain degree of subjectivity.

Reliability of the Delphi method is considered high when forecasting for a period of 1 to 3 years, and for a more distant period of time. Depending on the purpose of the forecast, 10 to 150 experts may be involved in obtaining expert estimates [2].

A qualitative approach allows assessing the specifics of each particular situation. In some cases, the study of various specific elements that determine the situation may be more important than conducting a systematic quantitative assessment. The great disadvantage of this method is the excessive subjectivity of estimates.

When analyzing and forecasting the economic situation, a number of difficulties arise:

- the impossibility of accurate predicting the consequences of the decisions taken;
- the inability to experimentally verify the predicted course and outcomes of the decision;
- the presence of factors that cannot be controlled by a decision maker;
- the availability of several possible solutions and the need to select one of them;
- the incompleteness of the source information, on the basis of which it is necessary to formulate a problem and make decisions.

The prerequisites for the use of expert examination are as follows:

- the insufficiency and unreliability of information on certain conditions in which the creation and development of products is carried out;
- stochastic (probabilistic) character of an information object;
- the complexity and novelty of tasks.

The expert examination is carried out in several stages:

1. Defining the goals and objectives of the expert examination.
2. Selection of the procedure for conducting the expert examination.
3. Selection and formation of a group of experts.
4. Organization of the procedure of expert examination itself.
5. Processing information.
6. Decision-making based on the results of examination.

At first, the problem is set up – the background is determined, arguments are discussed in favor of its solution, discussions are held with all stakeholders. The main thing here is to identify